

Det er derfor, at vi startede disse overvejelser i en samtale mellem mig og udenrigsminister Zebari, efterfulgt af en samtale mellem mig og statsminister Maliki et par dage efter, og det var omkring den 1. december i fjor. Der var det tydeligt, at de nu var indstillet på at overtage sikkerheden fra provins til provins, og det vil sige, at når de selv ønsker at overtage sikkerheden, så skal vi jo ikke fastholde sikkerheden for næsen af dem.

De havde mere brug for, og det var Malikis forslag, at vi hjælper i centraladministrationen, f.eks. finansstyringen, så de mange penge, der ligger i olieindtægterne, kommer rigtigt ud og korruptionen bliver standset, at man får hjulpet i Landbrugsministeriet, i Olieministeriet og i Menneskerettighedsministeriet. Og derfor var vores vurdering efter de samtaler, at vi skal lægge det her om, og denne omlægning, som jo så svarer meget fint til mange af de tanker, Socialdemokratiet og De Radikale har gjort sig, bare efter vores opfattelse for tidligt, kan realiseres nu i den kombination, som vi har fundet frem til, og som vi er enige om er det rigtige tidspunkt, når de nu selv overtager sikkerheden i de forskellige provinser. Og det skriver FE jo trods alt også, vil jeg sige til hr. Rune Lund, som jo læste op, og det var fuldstændig korrekt, men der står jo altså også i § 4:

»De væbnede konfrontationer mellem irakerne finder primært sted i Iraks etnisk-religiøst blandede provinser: Bagdad, Diyala, Tamim og Ninawa.«

Det er der ikke noget nyt i. Det har de gjort hele tiden.

Og der står jo i punkt 12:

»Voldsniveauet, herunder antallet af angreb mod koalitionen, i de ni provinser i det sydlige Irak er betydeligt lavere end i det centrale Irak.«

Og det er altså i det sydlige Irak, vi er.

Der er jo trods alt også sket nogle fremskridt. Hr. Rune Lund citerede fra side 7, og det er fair og fint at citere fra regeringens pjeces om Danmarks engagement i Irak, men på samme side 7 står der jo altså også nogle oplysninger om, at væksten i bruttonationalindkomsten var på 3 pct. i 2006 og vil blive på 14,4 pct. i 2007, og BNI pr. indbygger var i 2004 på 989 US dollar og forventes at nå 2.060 US dollar i 2007. Det står altså på samme side.

Der står også, at det anslås, at 4.500 havde adgang til internettet før invasionen, mens ca. 200.000 havde internetabonnement i august 2006. Og det anslås, at ca. 833.000 irakere havde

fastnettelefonabonnement under Saddam Hussein, mens ca. 9,8 millioner irakere havde telefonabonnement pr. januar 2007. Det indikerer da altså også en vis velstandsstigning.

Kl. 19.50

Før krigen var der ingen kommercielle tv- og radiostationer og ingen uafhængige aviser og tidsskrifter. I marts 2006 var der 54 kommercielle tv-stationer, 114 kommercielle radiostationer og 268 uafhængige aviser og tidsskrifter. Det vidner dog om, at den forfatningsmæssige ret til ytringsfrihed og pressefrihed altså er indført; den var der ikke før.

Det er rigtigt, at det er dystert; det er rigtigt, at der er mange vanskeligheder; det er rigtigt, at det kan gå helt galt; men det er altså ikke rigtigt også at fortie, at der er en fremgang nogle steder.

Hvad er alternativet til at hjælpe den centrale regering, som prøver at holde sammen på landet? Hvad er alternativet? Ja, der er to alternativer:

Det ene alternativ er, at landet opdeles i tre eller to dele: en sunniledet del, en shialedet del, en kurdisk del. Det vil straks påkalde sig regionens foruroligende interesse: iranerne ind i syd, Saudi-Arabien vil holde meget øje med sunniområdet og tyrkerne med det kurdiske område. Vi kan altså risikere en regional konflikt. Eller man kan risikere det, som desværre også er i gang, at der kommer en etnisk fordrivelse, således at shiitter får fordrevet sunnierne fra midterområdet, og så er der kun to stater. Det vil naturligvis også påkalde sig Saudi-Arabiens voldsomme interesse i at sikre sunnierne i området; det vil ske. Det er det ene alternativ, hvis ikke det lykkes at få det her land til at hænge sammen under en demokratisk ledelse.

Det andet alternativ er jo, at man præcis får det sammenbrud i kaos og anarki, som Al-Qaeda går efter, for prøv at bemærke, at sunniekstrémister og shiaekstrémister dræber hinanden, men Al-Qaeda dræber sunnier og shiitter alle vegne for at få skabt en kaotisk situation.

Som vi talte om ved en tidligere debat her: Hvorfor er det egentlig sygeplejerskerne f.eks. og lægerne, man går så kraftigt efter fra terroristernes side? Ja, det er jo for at få samfundet til at bryde sammen og få borgerne til at opleve dette som det store mareridt. Det er, hvad Al-Qaeda vil opnå.

Der har vi teksten fra Al-Zawahiri. De har jo skrevet alt selv. Ligesom Hitler gjorde det i »Mein Kampf«, har Al-Zawahiri også skrevet alt